Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

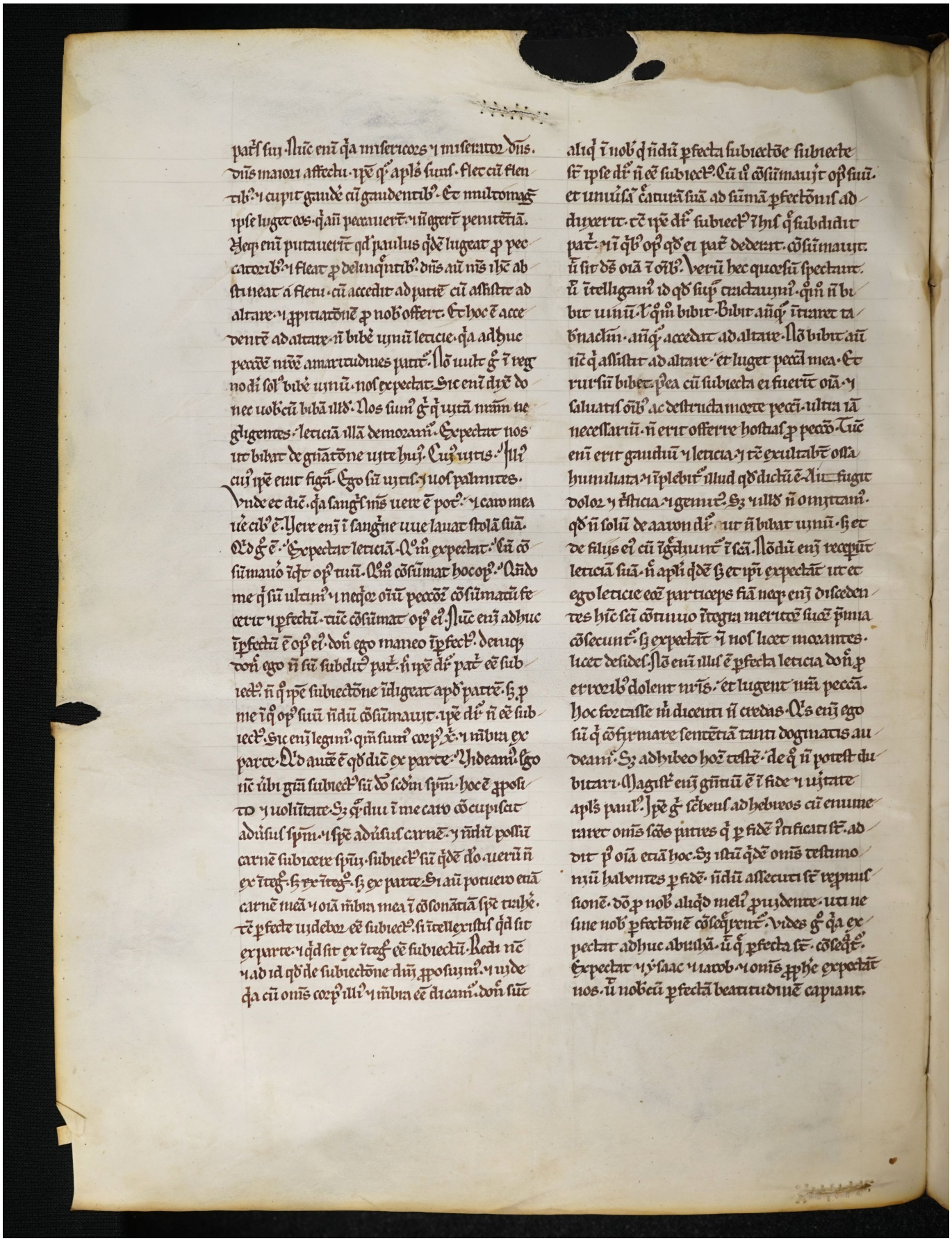

pat̄ſ ſuij. Hic enī q̄a miſericors ⁊ miſeratōr dn̄s.
dn̄s maior affectu. ipe q̄ apl̄s ſuus. flet cū flen
tib̄. ⁊ cupit gaudē cū gaudentib̄. Et multo magis
ipſe luget eos. q̄ aū peccauerūt. ⁊ nō gerūt penitētiā.
Hoc enī putauerit q̄d paulus q̄dē lugeat p pec
catorib̄. ⁊ fleat p delinq̄ntib̄. dn̄s aū nōs ihc ab
ſtineat á fletu. cū accedit ad patrē cū aſſiſtit ad
altare. ⁊ ꝓpiciatōnē p nob̄ offert. Et hoc ē acce
dentē ad altare. ñ bibē uinū lētitie. q̄a adhuc
peccātē nrē amaritudines patit̄. Nō uult ḡ ī reg
no dī ſol̄ bibē uinū. nos ſpectat. Sic enī dixē do
nec uob̄cū bibā illd. Nos ſum̄ ḡ q̄ uitā nr̄ām ne
glegentes. lētitiā illā demoram̄. Expectat nos
ut bibat de gnātōne uitis huj. Cuj̄ uitis. Illi
cuj̄ ipe erit figā. Ego ſū uitis. ⁊ uos palmites.
Vnde et dic̄. q̄a sanḡl nr̄s uere ē poc̄. ⁊ caro mea
ue cib̄ ē. Vere enī ī sanḡne uue lauat ſtolā ſuā.
Qd ḡ ē. Expectat lētitiā. Qm̄ expectat. Cū cō
ſūmauō ihc op̄ tuū. Qm̄ cōſūmat hoc op̄. Qndo
me q̄ ſū ultim̄. ⁊ nec ſ̄ oīū peccōr̄ cōſūmatū fe
cerit ⁊ pfectū. tūc cōſūmat op̄ ei. Hic enī adhuc
ī pfectū ē op̄ ei. dn̄ ego maneo ī pfect̄. denq̄
dn̄ ego ñ ſū ſubdit̄ pat̄. ñ ipe dī pat̄ ē ſub
iect̄. ñ q̄ ipe ſubiectōne ī dignat apd̄ patrē. ſz p
me ī q̄ op̄ ſuū ñdū cōſūmauit. ipe dī. ñ ē ſub
iect̄. Sic enī legim̄. qm̄ ſum̄ cep̄ x̄. ⁊ mīra ex
parte. Qd aut̄ ē qd dic̄ ex parte. Videam̄ ego
nc̄ ubi gīā ſubiect̄ ſū dō ſcdm ſpm̄. hoc ē ꝓpo
to ⁊ uolūtate. Sz q̄ diu ī me caro cōcupiſcat
adūſus ſpm̄. ⁊ ſpe adūſus carnē. ⁊ ñdū poſſū
carnē ſubiecte ſpū. ſubiect̄ ſū q̄dē dō. uerū ñ
ex itēg. ſz ex itēg. ſz ex parte. Si aū potuero etiā
carnē meā ⁊ oīa mīra mea ī cōſonātiā ſpe trahē.
tē pfecte uidebor ē ſubiect̄. ſi itellexiſti q̄d ſit
ex parte. ⁊ q̄d ſit ex itēg ē ſubiectū. Redi nc̄
⁊ ad id qd de ſubiectōne dūj ꝓposuim̄. ⁊ uide
q̄a cū oīs cep̄ illi ⁊ mīra ē dicam̄. dn̄ ſūt
aliq̄ ī nob̄ q ñdū pfecta ſubiectōe ſubiecte
ſt̄ ipſe dī ñ ē ſubiect̄. Cū ū cōſūmauit op̄ ſuū.
et unuſq̄ q̄ carnā ſuā ad ſūmā pfectōnis ad
duxerit. tē ipe dī ſubiect̄ ihſ q̄ ſubdidit
pat̄. ñ q̄b̄ op̄ qd ei pat̄ dederit. cōſūmauit.
ū ſit dōs oīa ī oīb̄. Verū hec quæſū ſpectant.
ū ītelligam̄ id qd ſup̄ crucifixum̄. q̄m ñ bi
bit uinū. ⁊ q̄m bibit. Bibit aūq̄ ītrare ta
bnaculū. aūq̄ accedit ad altare. Nō bibit aū
nc̄ q̄ aſſiſtit ad altare. et luget peccā mea. Et
rursū bibet. p̄ea cū ſubiecta ei fuerīt oīa. ⁊
ſaluatis oīb̄ ac deſtructa morte peccī. ultra iā
neceſſariū. ñ erit offerre hoſtias p peccō. Tūc
enī erit gaudiū ⁊ lētitia. ⁊ tē exultabīt oſſa
humiliata. ⁊ īplebīt illud qd dictū ē. Auferetur
dolor ⁊ ēſtitia. ⁊ gemitus. Sz ⁊ illd ñ omittam̄.
qd ñ ſolū de aaron dī. ut ñ bibat uinū. ſz et
de filijs ei cū ingdiunt ī ſcā. Nōdū enī recepīt
lētitiā ſuā. ñ apl̄i q̄dē ſz et ipi expectāt ut et
ego lētitie eōr̄ particeps fiā neq enī diſcedē
tes hīc ſci cōtinuo ītegra mercēdē ſuē p̄mia
cōſecunt̄. ſz expectāt ī nos. licet morantes.
licet deſidel. Nō enī illi ē pfecta lētitia do ñ p
ertinēs dolent nr̄is. et lugent nr̄a peccā.
Hoc fortaſſe m̄ dicetur ſi credas. Qs enī ego
ſū q̄ cōfirmare ſentētiā tanti dogmatis au
deam̄. Sz adhibeo hoc teſtē. de q̄ ñ poteſt du
bitari. Magiſt̄ enī gētiū ē ī fide ⁊ uēritate
apl̄s paul̄. Ipe ḡ ſcbens ad hebreos cū enume
rauit omīs ſcōs p̄tres q̄ p fidē īrificati ſt̄. ad
dit. p̄ oīa etiā hoc. Sz istū q̄dē omīs teſtimo
nīū habentes p fidē. ñdū aſſecuti ſt̄ repriſ
ſionē. dō p nob̄ aliq̄d meli p̄uidente. uti ne
ſine nob̄ pfectōnē cōſequerent̄. Vides ḡ q̄a ex
pectat adhuc abraha. ū q̄ pfecta ſt̄. cōſequē.
Expectat ⁊ ýſaac ⁊ iacob. ⁊ omīs ꝓphe expectāt
nos. ū nobcū pfectā beatitudinē capiant.